

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy
o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej**

Uchwalona w dniu 8 października 2004 r. ustawa o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej jest efektem prac Sejmu nad dwoma projektami ustaw, jednym stanowiącym przedłożenie poselskie oraz drugim będącym inicjatywą rządową.

Ustawa dotyczy dwóch kwestii.

Pierwsza z nich to rozszerzenie ustawy o możliwość prowadzenia jako wspólnej, instytucji kultury prowadzonej dotychczas przez jednego organizatora. Organizatorami w myśl art. 10 ustawy są ministrowie oraz kierownicy urzędów centralnych albo jednostki samorządu terytorialnego.

W dotychczasowym stanie prawnym wspólne prowadzenie (a co za tym idzie współfinansowanie) instytucji kultury nie było możliwe bez jej uprzedniej formalnej likwidacji i ponownego utworzenia.

Dodawany do ustawy nowelizowanej art. 21 ust. 1 pkt 2 (art. 1 pkt 1 noweli) pozwoli na uniknięcie kosztownych procedur likwidacyjnych oraz wpłynie na efektywność zarządzania mieniem instytucji kultury i środkami finansowymi przeznaczonymi na kulturę w budżetach jednostek samorządu terytorialnego.

Druga kwestia, której dotyczy przedmiotowa ustawa, to dostosowanie do prawa Unii Europejskiej przepisu umożliwiającego wydłużenie okresu rozliczeniowego czasu pracy osób zatrudnionych w instytucjach kultury do 12 miesięcy (art. 1 pkt 2 noweli).

Dotychczas możliwość wydłużenia okresu rozliczeniowego nie była obwarowana żadnymi dodatkowymi przesłankami. Po zmianie będzie to dopuszczalne pod warunkiem przestrzegania ogólnych zasad dotyczących bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników a ponadto będzie wymagało zawarcia układu zbiorowego pracy albo porozumienia pomiędzy pracodawcą i pracownikami po uprzednim zawiadomieniu właściwego inspektora pracy.

Uwagi szczegółowe:

Art. 25 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej stanowi, że w przypadku likwidacji instytucji kultury utworzonej w trybie art. 21 ust. 1 i 2, podmioty, które ją utworzyły, przejmują zobowiązania i wierzytelności, przy czym odpowiedzialność za zobowiązania jest solidarna. Przepis ten w sposób jasny rozstrzyga o zobowiązaniach i wierzytelnościach likwidowanych instytucji kultury utworzonych w trybie art. 21 ust. 1 i 2, jednak odwołuje się do art. 21 ust. 1 w dotychczasowym brzmieniu.

Należy zwrócić uwagę, że w obecnym stanie prawnym art. 21 ust. 1 stanowi o tworzeniu lub łączeniu instytucji kultury w drodze umowy. Ponieważ w świetle art. 19 ustawy, skutkiem połączenia jest utworzenie nowej instytucji, przepis art. 25 ustanawia odpowiedzialność solidarną organizatorów zarówno w sytuacji, w której utworzyli instytucję kultury wspólnie jak i wówczas, kiedy połączyli prowadzone przez siebie instytucje.

Po uchwaleniu przedmiotowej noweli możliwe będzie wspólne prowadzenie (a co za tym idzie współfinansowanie) instytucji kultury bez jej uprzedniej formalnej likwidacji i ponownego utworzenia. Zważywszy, że nie będzie wówczas mowy o tworzeniu nowego podmiotu należy się zastanowić, czy zmiany nie wymaga również art. 19. Pozostawienie tego przepisu w niezmienionej wersji może oznaczać, że organizator, który "przystąpi" do prowadzenia wspólnej instytucji kultury w trybie art. 21 ust. 1 pkt 2 (art. 1 pkt 1 noweli), z jednej strony nie będzie ponosił odpowiedzialności za jej zobowiązania ale z drugiej – nie nabyte prawa do jej wierzytelności, choć wniesie do niej wkład finansowy.

Propozycja poprawki:

w art. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

"1a) art. 25 otrzymuje brzmienie:

"Art. 25. W przypadku likwidacji instytucji kultury utworzonej lub prowadzonej jako wspólna w trybie art. 21 ust. 1 i 2, podmioty, które ją utworzyły lub prowadziły jako wspólna, przejmują zobowiązania i wierzytelności, przy czym odpowiedzialność za zobowiązania jest solidarna.";"